

Sygn. akt V CSK 188/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku W. W.

przy uczestnictwie G. S., D. X., R. P., D. M., Gminy M., B. Y. i A. B.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w C.

z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt VI Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawczyni wystąpiła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność oraz nieważność postępowania spowodowaną tym, że pełnomocnictwo udzielone przez uczestniczkę postępowania B. Y. swej matce nie obejmowało całego okresu, w którym ona ją reprezentowała w postępowaniu sądowym.

Wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Pogląd, że pełnomocniczka uczestniczki postępowania B. Y. nie była należycie umocowana nie jest podnoszony przez samą tę uczestniczkę, w której interesie przede wszystkim leży właściwa jej reprezentacja (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2005 r., IV CZ 112/05), dlatego brak podstaw do stwierdzenia zarzucanej przez wnioskodawczynię nieważności postępowania.

Nie jest także spełniona przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej wnioskodawczyni do rozpoznania.

aw

jw